

לגיונו של מלך

עבודת ד' צריכה לבוא לידי ביטוי בהרגשת רוממות. הקשר עם הבורא יתברך מקור הכל - נותן חשיבות ותוקף לאדם, שהרי "עבד מלך - מלך" (שבועות מז, ע"א)

גאוותו של עבד ד' מעל השקועים בעולם הגשמי נצרכת מאוד בחיי היום יום. הטור פותח את ספר "אורח חיים" ואומר: "התחיל בעז כנמר, לפי שהוא כלל גדול בעבודת ד', לפי שלפעמים אדם חפץ לעשות מצווה, ונמנע מלעשותה מפני בני אדם שמלעיגים עליו, ועל כן הזהיר שתעיז פניך כנגד המלעיגים."

הגאות והעזות כלפי המתנגדים למעלתו, מאפשרת ליהודי לקיים את אורח חייו הנבדל בקדושתו.

(הרב שלנגר / אוהל יעקב ולאה, עמ' 199)

צריך להחדיר גם בליבות הרכים, להשריש בהם את ההכרה כי הם לגיונו של מלך. הם המה כת קטנה של הנאמנים למלך. רק בדרך זו נשחרר אותם במידת האפשר מן ההשפעה הנפסדת שסופג הילד כשחולף ברחוב של ימינו השולח חיצים מורעלים לפגוע בנימים העדינים של נשמתו.

הכרה כי הוא שונה מהם, הוא משתייך לגיונו של מלך, תקל עליו להבין ולהרגיש כי לא דרכיהם דרכיו.

הידיעה שהוא מן "הכת קטנה" תוליד בנפשו רגש מחויבות שהוא מוכרח להתנהג באופן שונה מסתם בני אדם שלא נשבעו לשמור אמונים למלך עד טיפת דמם האחרונה.

(רבי שלום נח ברזובסקי מסלונים זצ"ל / מובא ב"צאי לך בעקבי הצאן", ח"ג, עמ' 26)

התוכחה לחניך צריכה להיות כפי שיבאר מרן בעל "יסוד העבודה" ז"ע, בפסוק "מוסר ד' בני אל תמאס". המוסר של הקב"ה ליהודי מתבטא באופן מיוחד בימינו: "בני", הלא בני אתה, בן המלך, "אל תמאס", אל תמאס את עצמך בהתנהגות שאינה הולמת את מעמדך.

זהו המוסר החזק ביותר שמסוגל לעזעזע ולהרעיד כל נשמה יהודית, גם זו של ילד קטן.

(רבי שלום נח ברזובסקי מסלונים זצ"ל / מובא ב"צאי לך בעקבי הצאן", ח"ג, עמ' 26)

חיי עולם נטע בתוכנו

יש לכלל ישראל כוחות אחרות, לא כתכונות וכוחות כל מין האנושי, כי אם תכונות וכוחות מתאימים להנהגת התורה ולחיות חיי עולם.

ולכן לא השכל הוא קיומנו בטבע, כי אם התורה היא חיינו וקיומנו בטבענו ממש. היא מדריכתנו והיא המייצעת לנו תמיד... כי נבדלנו להיות מין אחר ולחיות חיים אחרים, וזהו "חיי עולם נטע בתוכנו".

זהו אמת וגלוי לכל, כי כוחותינו מותאמות לכל עניין הנצח, ולא לחיי עולם הזה כי אם לחיי עולם הבא, ולהיות עם קדוש ולדבקה בו.

(רבי ירוחם ממיר / דעת חכמה ומוסר חלק ו מאמר ג)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 0722-722-344

עם לבדד ישכון

ההרגשה שלנו צריכה להיות: **אשרינו שזכינו להיות בני תורה.** כשנרגיש את האושר האמיתי של בני תורה, זה יחייב אותנו להיות מובדלים מן אחרים.

ידוע מה שנהג רבנו הגאון מוילנא זי"ע שהיה לומד בחלונות ותריסים סגורים. ואם כן, כמה שמירה וסייגים אנחנו צריכים לעשות. החיים של המותרות, ההתפתחות בעניינים הגשמיים, כל זה מושך ומשפיע לרע, עד כדי שאף החלק הטוב יכול רח"ל לטבוע בים של הררי הזבל והאשפה של ענייני עולם הזה.

לכך צריכים שמירה תמידית, להרגיש את האושר בחיי תורה ומצוות, להרגיש את הנצחיות, להרגיש את הטוב שלנו שאנו בני תורה, שהחיים שלנו הם אחרים, שאנו יודעים להתרחק ממותרות ומתענוגות העולם הזה.

וכשנרגיש כך, ממילא נוכל לעמוד במצב הזה של "הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב", אף שהאזניים יקלטו והעיניים יראו דברים המשפיעים לרע, תיכף נשתדל להסיח דעת מזה, כיון שבגויים לא יתחשב.

(הרב לסקוביץ זצ"ל / עלון "דובב שפתיים" 82, אדר א' תשע"ד)

חז"ל אמרו שישראל נמשלו בשמן, שהוא תמיד עליון על כל הנוחלים ואינו נבלל בתוכם. דבר זה נוהג אפילו בעת שליטת הגויים. בתמונות מימי השואה בולט הבוז של היהודי המאמין למשעבדיו, והתנשאותו הפנימי עליהם.

עם ישראל שמר את המצב של "יד רמה" גם במצבי הגלות הקשים ביותר, והוא שהגן עליו מפני התבוללות. אלו שאיבדו את "גאוותן של ישראל", והחלו להתרפס בפני האומות, הגיעו לבסוף להיטמעות בתוכם.

(הרב שלנגר / אוהל יעקב ולאה, עמ' 199)